

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 271

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 aprilie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
58. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului	2–7
210. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului	7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 27 din 17 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, ale art. 58 din aceeași ordonanță de urgență	8–10
Decizia nr. 28 din 17 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 ⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, precum și ale art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004	11–13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
202. — Hotărâre privind scăderea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție al Județului Buzău, ca urmare a restituirii acestuia către persoanele îndreptățite.....	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.676. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală „Regina Maria” din municipiul Buzău	15–16
★	
Rectificări	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1161 din 8 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Terorismul reprezintă acele acțiuni, inacțiuni, precum și amenințări cu privire la acestea, care prezintă pericol public, afectează viața, integritatea corporală sau sănătatea oamenilor, factorii materiali, relațiile internaționale ale statelor, securitatea națională sau internațională, sunt motivate politic, religios sau ideologic și sunt săvârșite în unul din următoarele scopuri:

a) intimidarea populației sau a unui segment al acesteia, prin producerea unui puternic impact psihologic;

b) constrângerea nelegitimă a unei autorități publice ori organizații internaționale să îndeplinească, să nu îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea unui anumit act;

c) destabilizarea gravă sau distrugerea structurilor politice fundamentale, constituționale, economice ori sociale ale unui stat sau organizații internaționale.”

2. Articolul 2 se abrogă.

3. La articolul 4, partea introductivă a punctului 1 și literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. *entitate teroristă* — persoană, grupare, grup structurat sau organizație care, prin orice mijloc, direct sau indirect:

a) comite sau participă la acte de terorism;

b) se pregătește să comită acte de terorism;”.

4. La articolul 4, punctele 3 și 4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„3. *grup structurat* — asocierea de trei sau mai multe persoane, având o ierarhie proprie, constituită pentru o anumită perioadă de timp pentru a acționa în mod coordonat în scopul săvârșirii unor acte de terorism;

4. *grupare teroristă* — asocierea de două sau mai multe persoane care, fără a avea în mod necesar o structură și o ierarhie formal stabilite, s-a constituit în vederea săvârșirii unor acte de terorism;”.

5. La articolul 4, după punctul 9 se introduce un nou punct, punctul 9¹, cu următorul cuprins:

„9¹. *materiale de propagandă teroristă* — orice material în format scris, audio, video sau date informatice, precum și orice altă formă de exprimare prin care se face apologia terorismului ori se expun sau se promovează idei, concepții, doctrine sau atitudini de susținere și promovare a terorismului sau a unei entități teroriste;”.

6. La articolul 4, partea introductivă a punctului 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„18. *criza teroristă* — situația de fapt creată anterior, pe timpul sau în urma săvârșirii unui act de terorism, prin care:”.

7. La articolul 4, după punctul 18 se introduce un nou punct, punctul 18¹, cu următorul cuprins:

„18¹. *managementul crizei teroriste* — ansamblul acțiunilor și/sau măsurilor defensive și/sau ofensive, realizate în mod coordonat de către autoritățile și instituțiile publice, în situația

iminenței unui act de terorism, în timpul producerii sau în urma săvârșirii unui act de terorism;”.

8. La articolul 4, punctele 19—21 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„19. *profit al entității teroriste* — orice bun care reprezintă, parțial sau total, direct ori indirect, un beneficiu obținut în urma săvârșirii actelor de terorism sau a desfășurării unor activități conexe terorismului;

20. *intervenție antiteroristă* — ansamblul măsurilor defensive realizate anterior sau în situația iminenței producerii unor acte de terorism, folosite pentru reducerea vulnerabilității factorilor umani, specifici și nespecifici, și a factorilor materiali;

21. *intervenție contrateroristă* — ansamblul măsurilor ofensive realizate, în cazul unui act de terorism, în scopul eliberării ostajilor, capturării ori anihilării teroriștilor, neutralizării dispozitivelor utilizate de aceștia, eliberării obiectivelor atacate sau ocupate, precum și restabilirii ordinii legale;”.

9. La articolul 4, după punctul 21 se introduc opt noi puncte, punctele 22—29, cu următorul cuprins:

„22. *însoțitori înarmați la bordul aeronavelor* — personal aparținând Serviciului Român de Informații, care desfășoară activități de menținere a securității la bordul aeronavelor în scopul prevenirii și combaterii actelor de terorism;

23. *control antiterorist de securitate* — ansamblul măsurilor specializate desfășurate cu privire la persoane, obiective sau bunuri în vederea detectării unor mijloace distructive, substanțe toxice ori periculoase, arme de foc, dispozitive explozive de orice fel, muniții, explozivi, arme chimice, biologice, radiologice sau nucleare, ori a altor materiale ce pot fi utilizate în scopul comiterii unui act de terorism;

24. *ripostă imediată* — ansamblul de măsuri și/sau acțiuni imediate și/sau graduale ale autorităților și instituțiilor publice, ca reacție la un act de terorism iminent sau în desfășurare, în scopul împiedicării ori limitării efectelor acestuia, neutralizării acțiunilor agresive și/sau a dispozitivelor utilizate de către teroriști și, după caz, creării condițiilor necesare pentru transferul controlului operațional asupra unor forțe și mijloace;

25. *interviu de securitate* — activitate constând în derularea de discuții în cadrul cărora personalul structurilor cu atribuții în domeniul securității naționale, cu sprijinul, după caz, al altor autorități sau instituții publice, interpelează o persoană fizică, cu acordul prealabil al acesteia, în scopul obținerii de date și informații circumscrise domeniului prevenirii și combaterii terorismului;

26. *transferul controlului operațional* — acordarea autorității de direcționare și coordonare unitară a forțelor repartizate comandantului desemnat de către instituția cu responsabilități predominante, conform legii, în gestionarea etapei concrete de manifestare a crizei teroriste;

27. *radicalizarea* — procesul complex prin care o persoană ajunge să își pervertească convingerile, sentimentele și comportamentul, ca urmare a adoptării unei forme extremiste de gândire, în care utilizarea violenței și chiar a sacrificiului de sine prin metode suicidare sunt forme legitime și dezirabile de apărare și/sau satisfacere a unor interese promovate de entitățile teroriste;

28. *furnizor de servicii de găzduire* — un furnizor de servicii ale societății informaționale care constau în stocarea informațiilor furnizate de furnizorul conținutului la cererea acestuia și în punerea informațiilor respective la dispoziția terților;

29. *furnizor de conținut* — un utilizator care a furnizat informații care sunt stocate sau care au fost stocate la cererea sa de către un furnizor de servicii de găzduire.”

10. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În acest scop cooperarea în domeniu se realizează ca Sistem național de prevenire și combatere a terorismului, denumit în continuare *SNPCT*, la care participă următoarele autorități și instituții publice:

a) Serviciul Român de Informații, cu rol de coordonare tehnică;

b) Ministerul Afacerilor Interne;

c) Ministerul Apărării Naționale;

d) Ministerul Afacerilor Externe;

e) Ministerul Economiei;

f) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

g) Ministerul Mediului;

h) Ministerul Transporturilor;

i) Ministerul Sănătății;

j) Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale;

k) Ministerul Finanțelor Publice;

l) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice;

m) Ministerul Justiției;

n) Ministerul Educației Naționale;

o) Ministerul Apelor și Pădurilor;

p) Ministerul Turismului;

q) Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat;

r) Serviciul de Informații Externe;

s) Serviciul de Protecție și Pază;

t) Serviciul de Telecomunicații Speciale;

u) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

v) Banca Națională a României;

w) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;

x) Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare;

y) Ministerul Muncii și Justiției Sociale;

z) Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.”

11. La articolul 6, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cadrul mecanismului de cooperare interinstituțională în format *SNPCT*, Consiliul Suprem de Apărare a Țării exercită rolul de coordonator strategic.”

12. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) În scopul prevenirii și combaterii actelor de terorism, autoritățile și instituțiile publice componente ale *SNPCT* desfășoară activități specifice, individual sau în cooperare, în conformitate cu atribuțiile și competențele lor legale și cu prevederile Protocolului general de organizare și funcționare a Sistemului național de prevenire și combatere a terorismului, aprobat de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

(2) Rolul de reprezentare la nivel tehnic a României la reuniunile și/sau grupurile de lucru la nivel european și/sau internațional este exercitat, independent sau în cooperare cu alte instituții din *SNPCT*, de către persoane desemnate din cadrul:

a) Serviciului Român de Informații, pe linia prevenirii și combaterii terorismului;

b) Serviciului de Informații Externe, pe linia evaluărilor strategice cu privire la evoluția fenomenului terorist internațional;

c) Ministerului Apărării Naționale, pe linia cooperării politico-militare internaționale în domeniul prevenirii și combaterii terorismului;

d) Ministerului Afacerilor Interne, pe linia cooperării polițienești internaționale în domeniul prevenirii și combaterii terorismului;

e) Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, pe linia prevenirii și combaterii finanțării terorismului;

f) Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infraținuțiilor de Criminalitate Organizată și Terorism, pe linia cooperării judiciare în materie penală;

g) celorlalte autorități din cadrul *SNPCT*, în funcție de formatul și specificul activității, cu informarea Serviciului Român de Informații.”

13. După articolul 7 se introduc două noi articole, articolele 7¹ și 7², cu următorul cuprins:

„Art. 7¹. — (1) Autoritatea națională în domeniul însoțitorilor înarmați la bordul aeronavelor și schimbului de informații necesar în susținerea activității acestora este Serviciul Român de Informații.

(2) În vederea prevenirii unor acte de terorism la bordul aeronavelor civile înmatriculate în România sau aparținând transportatorilor aeriени licențiați de statul român, Serviciul Român de Informații asigură dispunerea și coordonarea însoțitorilor înarmați la bordul aeronavelor, în conformitate cu politica națională de securitate sau obligațiile asumate de România prin actele internaționale la care este parte.

Art. 7². — (1) Activitatea de prevenire și combatere a terorismului, având ca scop protejarea localurilor de misiune, localurilor consulare și a altor reprezentanțe oficiale ale României în străinătate, se realizează de către Serviciul de Informații Externe și Ministerul Afacerilor Externe.

(2) În cazul unui act de terorism îndreptat împotriva obiectivelor prevăzute la alin. (1), Serviciul de Informații Externe sprijină intervenția contrateroristă realizată de către instituțiile competente din statul de rezidență.

(3) Situațiile de criză teroristă, în care sunt victime cetățeni români aflați în străinătate, sunt gestionate de Ministerul Afacerilor Externe și Serviciul de Informații Externe, în condițiile metodologiei aprobate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.”

14. La articolul 10, partea introductivă și litera d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Atribuțiile specifice, potrivit art. 7 alin. (1), pe linia prevenirii terorismului constau în:

.....
d) activități de pază, protecție, ordine publică, control antiterorist de securitate și activități speciale de descurajare realizate de către autorități publice din componența *SNPCT*, pentru asigurarea securității factorilor umani și materiali, de pe teritoriul național, precum și a reprezentanțelor oficiale ale României din străinătate, potențial vizate de entități teroriste;”.

15. La articolul 10, după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) interviuri de securitate;”.

16. La articolul 11, partea introductivă și litera b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Atribuțiile specifice, potrivit art. 7 alin. (1), pe linia combaterii terorismului constau în:

.....
b) intervenția antiteroristă, în situația iminenței producerii unui act de terorism, și, respectiv, intervenția contrateroristă, când se desfășoară ori s-au produs acte de terorism;”.

17. După articolul 11 se introduce un nou articol, articolul 11¹, cu următorul cuprins:

„Art. 11¹. — (1) În cazul iminenței sau producerii unui act de terorism pe teritoriul țării, la propunerea directorului Serviciului Român de Informații, Consiliul Suprem de Apărare a Țării poate emite o hotărâre privind declararea situației de criză teroristă.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), pe suportul logistic și operațional al CCOA, se activează Centrul Național de Acțiune Antiteroristă, care asigură la nivel național managementul crizei teroriste, în scopul înlăturării amenințărilor la adresa securității naționale generate de situația de fapt creată.

(3) În scopul protecției și salvării vieții persoanelor, autoritățile și instituțiile publice desfășoară activități specifice, potrivit competențelor acestora, cu respectarea priorității de acțiune și a principiului comenzii unice.

(4) Centrul Național de Acțiune Antiteroristă este structură interinstituțională, fără personalitate juridică, subordonată direct Consiliului Suprem de Apărare a Țării, condus de o structură decizională alcătuită din reprezentanți la nivel decizional din cadrul instituțiilor publice, în funcție de coordonatele concrete ale crizei teroriste. Șeful Centrului Național de Acțiune Antiteroristă se numește dintre prim-adjunctul sau adjunctii directorului Serviciului Român de Informații, la propunerea directorului Serviciului Român de Informații, de Consiliul Suprem de Apărare a Țării prin hotărârea prevăzută la alin. (1).

(5) Regulamentul de organizare și funcționare a Centrului Național de Acțiune Antiteroristă se aprobă prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(6) Serviciul Român de Informații este autorizat să efectueze, din bugetul aprobat, cheltuieli cu bunuri, servicii și de capital pentru Centrul Național de Acțiune Antiteroristă.”

18. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) În cazul unui act de terorism, Serviciul Român de Informații, prin unitatea specializată, execută intervenția contrateroristă, independent sau în cooperare cu alte autorități și instituții publice, pe întreg teritoriul țării, în scopul eliberării ostajilor, capturării ori anihilării teroriștilor, neutralizării dispozitivelor utilizate de aceștia, eliberării obiectivelor atacate sau ocupate, precum și restabilirii ordinii legale.

(2) Intervenția contrateroristă se execută cu aprobarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării. Prin excepție, în situația iminenței producerii unor victime sau a unor pagube importante, atunci când nu este posibilă întrunirea în regim de urgență a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, executarea intervenției contrateroriste se aprobă de către președintele Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(3) La solicitarea Serviciului Român de Informații, autoritățile și instituțiile publice procedează la transferul către acesta a controlului operațional.

(4) Intervenția contrateroristă și transferul controlului operațional se realizează potrivit metodologiei elaborate de Serviciul Român de Informații cu consultarea prealabilă a instituțiilor din SNPCT cu atribuții în domeniu, aprobată prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(5) La solicitarea Serviciului Român de Informații, în funcție de amploarea și natura acțiunii teroriste, intervenția contrateroristă se poate executa, în condițiile alin. (2), și de către unități specializate ale Poliției Române, Jandarmeriei Române, Serviciului de Protecție și Pază și/sau Ministerului Apărării Naționale.

(6) În situația prevăzută la alin. (5), la solicitarea unităților specializate ale Poliției Române, Jandarmeriei Române, Serviciului de Protecție și Pază și/sau Ministerului Apărării Naționale, autoritățile și instituțiile publice procedează la transferul către acestea a controlului operațional.

(7) Intervenția antiteroristă se realizează în conformitate cu metodologiile aprobate de conducerea instituțiilor din SNPCT cu atribuții în domeniu, cu avizul Serviciului Român de Informații.”

19. La articolul 17, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) în situații de criză teroristă asigură suportul logistic și operațional pentru funcționarea operativă a Centrului Național de Acțiune Antiteroristă;”

20. La capitolul II „Realizarea activității de prevenire și combatere a terorismului”, după articolul 22 se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 3-a „Schimbul de informații”, cuprinzând articolul 22¹, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 3-a

Schimbul de informații

Art. 22¹. — (1) Autoritățile judiciare române transmit, la cerere sau din oficiu, cât mai curând posibil, autorităților competente dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene informațiile relevante colectate în cadrul procedurilor penale în legătură cu infracțiunile de terorism, atunci când informațiile respective ar putea fi utilizate în statul membru respectiv pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor de terorism.

(2) Alin. (1) nu se aplică în cazul în care schimbul de informații ar pune în pericol investigațiile în curs sau siguranța unei persoane și nici atunci când ar fi contrar intereselor esențiale ale securității României.”

21. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — Personalul instituțiilor financiar-bancare are obligația de a refuza efectuarea operațiunilor prevăzute la art. 23 alin. (1) și de a sesiza de îndată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.”

22. La articolul 26, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Autoritățile și instituțiile publice cu responsabilități în SNPCT, precum și Oficiul Național al Registrului Comerțului și Autoritatea de Supraveghere Financiară colaborează pentru întocmirea și actualizarea listelor cuprinzând persoanele fizice și juridice suspecte de săvârșirea sau finanțarea actelor de terorism, altele decât cele menționate în anexa prevăzută la art. 23 alin. (1), care se transmit CCOA.”

23. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Operațiunile financiar-bancare prevăzute la art. 23 alin. (1), dacă sunt efectuate pentru sau în contul persoanelor înscrise în lista prevăzută la art. 27, sunt supuse autorizării prealabile a Băncii Naționale a României și a Autorității de Supraveghere Financiară, după caz.”

24. La articolul 29, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instituțiile financiar-bancare din România prezintă de îndată Băncii Naționale a României sau Autorității de Supraveghere Financiară documentația privind operațiunea financiar-bancară supusă autorizării.”

25. La articolul 30, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Banca Națională a României sau Autoritatea de Supraveghere Financiară, în termen de 5 zile de la prezentarea documentației, emite autorizarea operațiunii prevăzute la art. 28 sau, după caz, refuză emiterea autorizării și sesizează Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și Serviciul Român de Informații.”

26. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară controlează modul de ducere la îndeplinire de către instituțiile supravegheate a dispozițiilor prezentei legi și aplică sancțiunile legale prevăzute în competența acestora.”

27. La articolul 32, partea introductivă a alineatului (1) și literele a)—c), o) și q) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Constituie acte de terorism și se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită,

ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate, fără a se putea depăși maximul general de pedeapsă, și cu interzicerea unor drepturi, săvârșirea, în oricare din scopurile prevăzute la art. 1, a uneia dintre următoarele fapte:

a) acțiunile și inacțiunile îndreptate împotriva vieții, integrității corporale sau sănătății persoanelor ori având drept consecință moartea, lezarea integrității corporale ori afectarea sănătății fizice sau psihice a persoanei;

- b) lipsirea de libertate în mod ilegal;
- c) distrugerea și distrugerea calificată;

.....
 o) nerespectarea regimului armelor și munițiilor, a regimului materialelor nucleare și al altor materii radioactive, nerespectarea regimului materiilor explozive, nerespectarea regimului precursorilor de explozivi restricționați, precum și uzul de armă fără drept;

.....
 q) infracțiuni contra siguranței și integrității sistemelor și datelor informatice;”

28. La articolul 32 alineatul (1), litera r) se abrogă.

29. La articolul 32, partea introductivă a alineatului (3) și litera a)—c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Constituie act de terorism și se pedepsește cu închisoare de la 7 la 15 ani și interzicerea unor drepturi săvârșirea, în oricare din scopurile prevăzute la art. 1, a uneia dintre următoarele fapte:

a) producerea, dobândirea, deținerea, transportul, furnizarea, utilizarea sau transferarea către alte persoane, direct ori indirect, de arme chimice sau biologice, dispozitive explozive de orice fel, precum și cercetarea în domeniu ori dezvoltarea de asemenea arme, inclusiv a celor radiologice sau nucleare;

b) introducerea sau răspândirea în atmosferă, pe sol, în subsol ori în apă de produse, substanțe, materiale de orice fel, microorganisme sau toxine de natură să pună în pericol viața, sănătatea oamenilor ori a animalelor sau mediul înconjurător ori provocarea de incendii, inundații sau explozii care au drept efect punerea în pericol a vieților umane;

c) perturbarea ori întreruperea aprovizionării cu apă, electricitate sau orice altă resursă naturală fundamentală, care poate avea ca efect punerea în pericol a vieților umane;”

30. La articolul 32 alineatul (3), după litera c) se introduc două noi litere, literele d) și e), cu următorul cuprins:

„d) distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntreținere a unei instalații nucleare ori radiologice ce conține materiale radioactive, aparținând făptuitorului sau altuia, ori împiedicarea luării măsurilor de conservare sau securitate nucleară a unei astfel de instalații nucleare sau radiologice;

e) orice alte acțiuni și inacțiuni, indiferent de modalitatea de săvârșire, prin care se realizează ori se urmărește distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntreținere, în întregime sau în parte, capturarea ori preluarea fără drept a controlului asupra unui bun, structură, infrastructură, sistem, rețea, instalație, resursă, serviciu, capacitate sau loc, public sau privat, dacă fapta este de natură să pună în pericol sau să asigure făptuitorului posibilitatea punerii în pericol a vieții, integrității corporale sau sănătății persoanelor ori dacă s-au produs consecințe deosebit de grave.”

31. La articolul 32, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (4)—(6), cu următorul cuprins:

„(4) Amenințarea, în realizarea oricăruia din scopurile prevăzute la art. 1, cu săvârșirea unei fapte din cele prevăzute la alin. (1) lit. a)—q) și alin. (3) lit. a)—e) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani, fără ca pedeapsa aplicată să poată depăși sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării.

(5) Dacă fapta prevăzută la alin. (4) este săvârșită de o persoană din conducerea unei entități teroriste, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 12 ani.

(6) Constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 5 la 15 ani capturarea sau preluarea fără drept a unui vehicul, dacă fapta a fost săvârșită în oricare din scopurile prevăzute la art. 1.”

32. La articolul 33, partea introductivă și litera a) și b) ale alineatului (1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 33. — (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani și interzicerea unor drepturi săvârșirea, în oricare din scopurile prevăzute la art. 1, a uneia dintre următoarele fapte:

a) procurarea, deținerea, confecționarea, fabricarea, transportul sau furnizarea de produse ori tehnologii cu dublă utilizare sau de produse militare ori de materii explozive sau inflamabile, în scopul producerii de mijloace distructive, dispozitive explozive de orice fel, precum și a substanțelor chimice, biologice, radiologice ori nucleare, de natură să pună în pericol viața, sănătatea oamenilor, animalelor sau mediul;

b) oferirea de instrucțiuni cu privire la fabricarea sau folosirea de explozivi, arme de foc sau orice alte arme, substanțe nocive sau periculoase, ori cu privire la tehnici sau metode specifice de săvârșire sau sprijinire a săvârșirii unui act de terorism, știind că respectivele competențe oferite sunt sau pot fi utilizate în acest scop.”

33. La articolul 33 alineatul (1), după litera b) se introduc două noi litere, literele c) și d), cu următorul cuprins:

„c) primirea sau însușirea de instrucțiuni prin autodocumentare cu privire la fabricarea sau folosirea de explozivi, arme de foc sau orice alte arme, substanțe nocive sau periculoase, ori cu privire la tehnici sau metode specifice de săvârșire sau sprijinirea săvârșirii unui act de terorism;

d) furtul calificat săvârșit în vederea comiterii infracțiunilor prevăzute la art. 32 alin. (1) și (3) și la alin. (1) și (2) din prezentul articol.”

34. La articolul 33, partea introductivă a alineatului (2) și litera a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Constituie, de asemenea, infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi săvârșirea uneia dintre următoarele fapte:

a) înlesnirea trecerii frontierei, găzduirea ori facilitarea accesului în zona obiectivelor vizate a unei persoane despre care se cunoaște că a participat sau a comis ori urmează să participe sau să comită o infracțiune prevăzută la alin. (1) ori la art. 32 alin. (1) sau (3);

.....
 c) falsificarea de înscrisuri oficiale sau utilizarea acestora în scopul înlesnirii săvârșirii unui act de terorism;”

35. La articolul 33 alineatul (2), litera e) și f) se abrogă.

36. Articolul 33¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33¹. — Fapta de a solicita uneia sau mai multor persoane, direct sau indirect, prin orice mijloace, să săvârșească sau să sprijine săvârșirea unui act de terorism constituie infracțiune și se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea ce a făcut obiectul solicitării.”

37. La articolul 33², alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Promovarea unui mesaj prin propagandă săvârșită prin orice mijloace, în public, cu intenția de a instiga la săvârșirea unui act de terorism, indiferent dacă mesajul susține sau nu în mod direct terorismul ori dacă au fost săvârșite sau nu respectivele infracțiuni, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.”

38. Articolul 34 se abrogă.

39. La articolul 35¹, alineatul (2) se abrogă.

40. La articolul 35¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Orice act de organizare sau de facilitare prin care se oferă asistență oricărei persoane pentru a se deplasa în străinătate în scopuri teroriste, știind că asistența astfel oferită este în acest scop, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.”

41. La articolul 36, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) Constituie infracțiune de finanțare a terorismului colectarea sau punerea la dispoziție, direct ori indirect, de fonduri, licite sau ilicite, cu intenția de a fi folosite sau cunoscând că acestea urmează a fi folosite, în tot ori în parte, pentru săvârșirea actelor de terorism sau pentru susținerea unei entități teroriste și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Săvârșirea unei infracțiuni în scopul obținerii de fonduri, cu intenția de a fi folosite sau cunoscând că acestea urmează a fi folosite, în tot sau în parte, pentru săvârșirea actelor de terorism ori pentru susținerea unei entități teroriste, se pedepsește cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune, al cărei maxim se majorează cu 3 ani.”

42. La articolul 36, alineatul (4) se abrogă.

43. Articolul 37 se abrogă.

44. După articolul 37 se introduce un nou articol, articolul 37¹, cu următorul cuprins:

„Art. 37¹. — (1) Tentativa faptelor prevăzute la art. 32, 33, 33¹, art. 35¹, art. 36 alin. (1) se pedepsește.

(2) Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori a instrumentelor, luarea de măsuri, precum și înțelegerea intervenită între cel puțin două persoane în vederea săvârșirii unui act de terorism, respectiv exprimarea inechivocă, indiferent de modalitate sau context, a intenției de săvârșire a unui act de terorism.

(3) Scopul unei acțiuni sau inacțiuni specifice actelor de terorism poate fi dedus din circumstanțe faptice obiective.”

45. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — Alarmarea fără un motiv întemeiat, prin orice mijloace, direct sau indirect, a organelor specializate pentru a interveni în caz de pericol, a organelor cu atribuții în domeniul securității naționale sau de menținere a ordinii publice, cu privire la săvârșirea unui act de terorism, efectuată în realizarea oricăruia din scopurile prevăzute la art. 1, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă.”

46. După articolul 38 se introduc patru noi articole, articolele 38¹—38⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 38¹. — (1) Accesarea în mod repetat de materiale de propagandă teroristă, prin intermediul sistemelor informatice sau altor mijloace de comunicații electronice, precum și deținerea de astfel de materiale, în scopul însușirii ideologiei teroriste, ca parte a unui proces de radicalizare, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută la alin. (1), dacă este săvârșită în scopuri științifice sau academice.

Art. 38². — (1) Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de conținut sunt obligați ca, la decizia motivată a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, să întrerupă, imediat, cu informarea utilizatorilor, transmiterea într-o rețea de comunicații electronice ori stocarea conținutului, prin eliminarea acestuia la sursă, dacă prin intermediul conținutului respectiv se face apologia actelor de terorism, se îndeamnă la comiterea unui act de terorism sau se promovează idei, concepții, doctrine sau atitudini, în scopul susținerii cauzei/activității entităților teroriste.

(2) În situația în care eliminarea la sursă a conținutului menționat la alin. (1) nu este fezabilă, furnizorii de rețele de

comunicații electronice destinate publicului sunt obligați ca, la decizia motivată a ANCOM, să blocheze, imediat, accesul la respectivul conținut și să informeze utilizatorii.

(3) La decizia motivată a ANCOM, furnizorii de rețele de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a bloca imediat accesul utilizatorilor din România la conținutul care face apologia actelor de terorism, îndeamnă la comiterea unui act de terorism sau promovează idei, concepții, doctrine sau atitudini, în scopul susținerii cauzei/activității entităților teroriste, și este transmis într-o rețea de comunicații electronice de către persoanele prevăzute la alin. (1) care nu se află sub jurisdicția legislației naționale.

(4) La decizia motivată a ANCOM, Institutul Național de Cercetare — Dezvoltare în Informatică — ICI București are obligația de a bloca imediat funcționalitatea unui domeniu «.ro» al cărui nume face apologia actelor de terorism, îndeamnă la comiterea unui act de terorism sau care promovează idei, concepții, doctrine sau atitudini, în scopul susținerii cauzei/activității entităților teroriste, până la expirarea domeniului respectiv, ulterior fiind blocată înregistrarea acestuia.

(5) Deciziile ANCOM prevăzute la alin. (1)—(4) se emit și se motivează în baza și în conformitate cu solicitările motivate ale autorității naționale în domeniul prevenirii și combaterii terorismului.

(6) Autoritatea națională în domeniul prevenirii și combaterii terorismului solicită ANCOM emiterea deciziilor prevăzute la alin. (1)—(4) atunci când constată că prin intermediul conținutului vizat sau prin numele de domeniu «.ro» se face apologia actelor de terorism, se îndeamnă la comiterea unui act de terorism sau se promovează idei, concepții, doctrine sau atitudini, în scopul susținerii cauzei/activității entităților teroriste.

(7) Solicitățile prevăzute la alin. (6) conțin elemente care să poată conduce la identificarea conținutului sau a domeniului «.ro» vizat, precum:

a) datele de identificare a furnizorilor de servicii de găzduire sau furnizorilor de conținut, după caz, față de care se solicită emiterea deciziilor ANCOM prevăzute la alin. (1);

b) informații privind conținutul online pentru care se solicită emiterea deciziilor ANCOM prevăzute la alin. (1)—(3), inclusiv informații privind identificarea precisă a acestuia în mediul online;

c) indicarea motivelor pentru care eliminarea la sursă a conținutului online nu este fezabilă, în cazul în care se solicită emiterea deciziei ANCOM prevăzute la alin. (2);

d) numele de domeniu «.ro» pentru care se solicită emiterea deciziei ANCOM prevăzute la alin. (4).

(8) ANCOM informează despre emiterea deciziilor prevăzute la alin. (1)—(4) autoritatea națională în domeniul prevenirii și combaterii terorismului, care urmărește implementarea acestora de către furnizorii de servicii de găzduire, furnizorii de conținut, furnizorii de rețele de comunicații electronice destinate publicului sau de către Institutul Național de Cercetare — Dezvoltare în Informatică — ICI București, după caz, și comunică ANCOM situațiile în care nu sunt respectate obligațiile impuse prin acestea.

(9) Furnizorii de servicii mass-media au obligația de a nu promova sau facilita promovarea de idei, concepții, doctrine sau atitudini care fac apologia actelor de terorism, îndeamnă la comiterea unui act de terorism sau pot susține cauza și/sau activități ale entităților teroriste.

(10) Dispozițiile alin. (5)—(8) se aplică în mod corespunzător solicitărilor formulate în cursul urmăririi penale de procurori, respectiv judecători în faza de judecată a unei cauze având ca obiect săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de prezenta lege, respectiv deciziilor ANCOM emise în baza acestor solicitări.

(11) Deciziile prevăzute la alin. (1)—(4) pot fi atacate în contencios administrativ la instanța competentă potrivit art. 12 alin. (5) teza I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, sub sancțiunea decăderii, în termen de 15 zile de la data comunicării, de către furnizorii de servicii de găzduire, furnizorii de conținut, furnizorii de rețele de comunicații electronice destinate publicului sau de Institutul Național de Cercetare — Dezvoltare în Informatică — ICI București, după caz, și, în termen de 30 de zile de la data întreruperii, de către orice altă persoană care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim.

(12) Acțiunea în contencios introdusă în temeiul alin. (11) nu suspendă executarea deciziei ANCOM atacate.

Art. 38³. — Infraacțiunile prevăzute de prezenta lege constituie acte de terorism.

Art. 38⁴. — În cauzele penale având ca obiect investigarea săvârșirii oricăreia din infraacțiunile prevăzute de prezenta lege, dispozițiile art. 145 din Codul de procedură penală nu se aplică dacă în cauză s-a adoptat o soluție de clasare în temeiul art. 16 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală.”

47. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — Competența de judecată în primă instanță a infraacțiunilor de terorism aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.”

48. La articolul 42 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 30 alin. (1) de către Banca Națională a României sau Autoritatea de Supraveghere Financiară;”.

49. La articolul 42 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 38² alin. (1)—(3) de către furnizorii de servicii de găzduire, furnizorii de conținut sau furnizorii de rețele de comunicații electronice destinate publicului.”

50. La articolul 42, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul împuternicit în acest scop de Banca Națională a României, Autoritatea de Supraveghere Financiară, de Ministerul Afacerilor Interne, precum și de ANCOM, după caz.”

51. La articolul 42, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul contravențiilor constatate de personalul împuternicit în acest scop de ANCOM, sancțiunea se aplică de către președintele ANCOM, prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal de constatare a contravenției.”

Art. II. — Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1161 din 8 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 147 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 8 aprilie 2019.
Nr. 58.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea
terorismului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 aprilie 2019.
Nr. 210.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 27

din 17 ianuarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, ale art. 58 din aceeași ordonanță de urgență

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Petre Vasile Șerbănescu în Dosarul nr. 95/1/2017/a1.1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.274D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că instanța constituțională s-a pronunțat în prealabil asupra unor critici similare celor formulate în prezentul dosar și, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba soluțiile adoptate de Curte, se impune menținerea jurisprudenței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 95/1/2017/a1.1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**. Excepția a fost ridicată de Petre Vasile Șerbănescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de strămutare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia arată, în esență, că abrogarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și a Legii nr. 106/1995, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, afectează instituția fundamentală a democrației — Parlamentul —, întrucât acesta este unica autoritate legiuitoare, și că prin emiterea ordonanței de urgență Guvernul nu a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție. Ca atare, Guvernul a încălcat

principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, consfințit de art. 1 alin. (4) din Constituție.

6. Cu privire la critica vizând inexistența unei situații extraordinare, se apreciază că motivele invocate în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 excedează cadrulul constituțional referitor la drepturile și libertățile fundamentale ale omului, afectând atât regimul instituțiilor fundamentale ale statului, cât și substanța dreptului de acces liber și neîngrădit la justiție. Pe cale de consecință, se consideră că nu există un motiv justificat de apărare a interesului public care să justifice existența unei situații extraordinare.

7. În final, autorul excepției susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu a fost pusă în dezbateră Parlamentului, neexistând nicio lege de aprobare a acesteia.

8. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, având în vedere că transferul unor atribuții ale puterii legiuitoare către puterea executivă, printr-un act de voință al Parlamentului, nu este contrar principiului *delegata potestas non delegatur*. Aprecierea dacă există sau nu un caz excepțional revine, în primul rând, Guvernului, care decide adoptarea ordonanței de urgență, și, în al doilea rând, Parlamentului, care, ulterior, aprobă sau respinge prin lege actul normativ. În ambele situații, existența ori inexistența cazului excepțional constituie o situație de fapt, a cărei identificare se realizează de către cele două autorități publice prin mijloacele specifice ce le stau la dispoziție, ținându-se seama și de rațiuni de oportunitate.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie. În acest sens se arată că, prin Decizia nr. 118 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 13 mai 2014, și Decizia nr. 45 din 4 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 15 aprilie 2014, Curtea a analizat, în repetate rânduri, prevederile actului normativ în ansamblul său ori separat pe articole, prin raportare la art. 115 din Constituție, statuând că acestea sunt constituționale.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt constituționale, având în vedere că echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții, și se

datorează faptului că „în momentul în care justiția a fost investită cu judecarea unei cauze, mecanismul pe care îl presupune declanșarea și desfășurarea unui proces a fost deja pus în mișcare, ceea ce implică o serie de cheltuieli, uneori foarte costisitoare”. În plus, atât timp cât partea are posibilitatea de a solicita acordarea ajutorului public judiciar în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, dacă nu poate face față costurilor pe care le implică desfășurarea unui proces civil, nu se poate reține încălcarea art. 21 din Constituție.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013. Însă, din examinarea considerentelor încheierii de sesizare și a notelor scrise formulate de autorul excepției, Curtea observă că, în cauză, sunt formulate critici de neconstituționalitate extrinsecă, astfel încât obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, cele ale art. 58 din aceeași ordonanță de urgență. Dispozițiile legale criticate punctual au următorul cuprins: „La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) *Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare;*

b) *Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 august 1995, aprobată cu modificări prin Legea nr. 106/1995, cu modificările și completările ulterioare.”*

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la statul român, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 61 alin. (1) privind rolul și structura Parlamentului, art. 114 privind angajarea răspunderii Guvernului și art. 115 alin. (4) și (6) privind delegarea legislativă. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 alin. (1) referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la convenție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, în ansamblul său, au mai făcut obiect al controlului

de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici, în esență, similare, instanța de contencios constituțional respingând excepțiile de neconstituționalitate. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 721 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 4 februarie 2016, Decizia nr. 741 din 3 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2016, Decizia nr. 460 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 24 august 2016, Decizia nr. 11 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 25 aprilie 2017, și Decizia nr. 476 din 12 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 29 octombrie 2018.

17. Astfel, cât privește criticile extrinseci ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, formulate prin raportare la prevederile art. 1 alin. (4), art. 61 alin. (1), art. 114 și art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție, Curtea a reținut că proiectul de Lege pentru aprobarea actului normativ criticat a fost depus și înregistrat pentru dezbateri la Camera Deputaților în data de 28 octombrie 2013. Ulterior, la data de 5 noiembrie 2013, a fost primit aviz de la Comisia pentru administrație publică și amenajarea teritoriului, la data de 6 martie 2014 a fost acordat avizul de la Comisia pentru buget, finanțe și bănci, iar în 29 noiembrie 2016 a fost primit raport favorabil aprobării ordonanței de urgență de la Comisia juridică, de disciplină și imunități. La data de 27 decembrie 2016 a fost înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților. Prin urmare, criticile autoarei excepției de neconstituționalitate sunt neîntemeiate, având în vedere faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 a intrat în vigoare după depunerea sa spre dezbateri la camera competentă să fie sesizată, în speță, Camera Deputaților, potrivit art. 115 alin. (5) din Constituție.

18. În jurisprudența sa, exemplu fiind Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, Curtea a statuat că dispozițiile constituționale cuprinse în art. 115 alin. (5) condiționează intrarea în vigoare a ordonanței de urgență de îndeplinirea cumulativă a două cerințe: depunerea sa spre dezbateri în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I. Dispozițiile constituționale sunt transpuse la nivel legal de art. 12 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit căruia „Ordonanțele de urgență ale Guvernului intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sub condiția depunerii lor prealabile la Camera competentă să fie sesizată, dacă în cuprinsul lor nu este prevăzută o dată ulterioară”. Depunerea ordonanței de urgență spre dezbateri în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată drept condiție necesară intrării în vigoare a actului normativ nu reprezintă altceva decât o obligație ce incumbă emitentului, respectiv Guvernului, în calitate de legiuitor delegat.

19. Delegarea legislativă, consacrată expres de Legea fundamentală, presupune o excepție de la principiul constituțional al separației puterilor în stat și o derogare de la prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”. Dispozițiile art. 115 din Constituție atribuie Guvernului, autoritate constitutivă a

puterii executive, dreptul de a legifera alături de Parlament. Însă prevederile constituționale stabilesc cadrul și limitele exercitării acestui drept, condiționând legitimitatea și deci constituționalitatea ordonanțelor Guvernului de îndeplinirea unor cerințe exprese, calificate în jurisprudența Curții Constituționale drept criterii de constituționalitate. Astfel, mandatul atribuit Guvernului în temeiul art. 115 trebuie să fie dublat de un mandat legal — legea specială de abilitare, adoptată de Parlament — în cazul ordonanțelor simple, sau izvorăște direct din Constituție — în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată — în cazul ordonanțelor de urgență.

20. Prin Decizia nr. 752 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 6 februarie 2015, Curtea a reținut că, în Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, legiuitorul delegat a subliniat că modificarea cadrului legal de desfășurare a procesului civil prin adoptarea Codului de procedură civilă, precum și punerea în aplicare a noilor instituții adoptate prin Codul civil impuneau revizuirea urgentă a legislației și în materia taxelor judiciare de timbru, care trebuie să reflecte noua structură și dinamică a procesului civil, noile garanții procedurale acordate părților pentru asigurarea unui proces echitabil, precum și acoperirea costurilor suplimentare pentru dezvoltarea infrastructurii, pregătirea personalului din sistemul justiției etc. S-a arătat, totodată, că neadoptarea urgentă a acestui act normativ ar fi condus la conservarea unui sistem de taxare neadaptat în raport cu întreaga evoluție în plan legislativ, cu liniile trasate prin regândirea sistemului juridic românesc odată cu adoptarea noului Cod civil și a noului Cod de procedură civilă, în acest sens, orice întârziere în asanarea și sistematizarea legislației în materia taxelor de timbru ar fi condus la menținerea nepermisă a neconcordanțelor dintre prevederile legale în această materie cu prevederile noilor coduri, prin perpetuarea acelor norme care trebuie expres abrogate, fiind perimate sau chiar în contradicție cu noul cadru normativ în aceeași ipoteză.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Petre Vasile Șerbănescu în Dosarul nr. 95/1/2017/a1.1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, cele ale art. 58 din aceeași ordonanță de urgență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

Totodată, consecințele negative pe planul transparenței și disciplinei financiare impuse de exercițiul colectării la buget a sumelor derivând din plata taxelor judiciare de timbru, dar și pe planul situației justițiabililor și al nevoilor acute ale sistemului nu ar fi fost deloc neglijabile.

21. De asemenea, Curtea a analizat motivele invocate de către Guvern în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și a ajuns la concluzia că există un grad mare de abatere de la obișnuit, și anume condițiile concrete în care urmează să se desfășoare activitatea sistemului judiciar, având în vedere adoptarea noilor coduri, Codul civil și Codul de procedură civilă, și necesitatea finanțării optime a acestui sistem prin raportare la nevoile sale reale, astfel încât a considerat că există o situație extraordinară, de natură să justifice adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Prin urmare, Curtea a constatat că dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție nu au fost încălcate.

22. Față de cele menționate anterior, Curtea constată că și critica raportată la prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție este neîntemeiată.

23. Referitor la invocarea în susținerea criticilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Legea fundamentală, Curtea a mai reținut, în esență, că prestațiile judecătorești nu trebuie și nu pot fi în toate cazurile gratuite și că accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuate de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 28

din 17 ianuarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, precum și ale art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, introdus prin art. I din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004, precum și ale art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004, excepție ridicată de Mariana Emilia Suciuc în Dosarul nr. 1.992/85/2016 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.384D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că este atributul legiuitorului să instituie anumite condiții pentru acordarea dreptului la pensie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.992/85/2016, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, introdus prin art. I din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004, precum și ale art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004.** Excepția a fost ridicată de Mariana Emilia Suciuc, în calea de atac a apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 897 din 3 noiembrie 2016, pronunțată de Tribunalul Sibiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva deciziei de pensionare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015 nu răspunde exigențelor de previzibilitate, întrucât nu sunt reglementate condițiile de aplicare. Acest articol, care se referă la personalul auxiliar de specialitate al fostelor notariate de stat, nu arată în ce condiții pot beneficia de pensia de serviciu persoanele care la data pensionării dețineau calitatea de personal auxiliar al notariatelor și în ce condiții pot beneficia de pensie de serviciu persoanele care la data pensionării nu mai dețineau calitatea de personal auxiliar de specialitate al notariatelor, însă îndeplinesc condițiile de vârstă și vechime, aceste condiții fiind indicate în cuprinsul art. I din Legea nr. 130/2015, doar în ceea ce privește personalul auxiliar de specialitate al instanțelor, parchetelor și cel de specialitate criminalistică.

6. Autoarea consideră că, în privința personalului auxiliar de specialitate al notariatelor, art. II din Legea nr. 130/2015 nu conține domeniul de aplicare, iar acest text legal nu îndeplinește condițiile de previzibilitate, deoarece nu se poate susține că aceleași condiții prevăzute de art. I din Legea nr. 130/2015 se aplică și personalului auxiliar de specialitate al notariatelor. Se afirmă că, dacă ar fi așa, norma juridică ar fi lipsită de obiect, întrucât, spre exemplu, nu se poate cere personalului auxiliar de specialitate al notariatelor care la data pensionării deținea o altă funcție să îndeplinească condițiile de vârstă și vechime în funcția de personal auxiliar de specialitate al instanțelor, parchetelor și personalului de specialitate criminalistică.

7. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004, introdus prin art. I din Legea nr. 130/2015, prin raportare la art. 16 din Constituție, se susține că, în situația în care se interpretează că art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015 este constituțional, deoarece și personalului auxiliar de specialitate al fostelor notariate de stat i se aplica art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004, pe de o parte, se creează o discriminare între persoane aflate în situații juridice identice și, pe de altă parte, privilegiu pentru persoanele care exercită calitatea de personal auxiliar de specialitate al instanțelor, parchetelor și de specialitate criminalistică, față de personalul auxiliar de specialitate al notariatelor de stat.

8. Autoarea apreciază că, atât timp cât art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015 prevede că de dispozițiile legii beneficiază și personalul auxiliar de specialitate al fostelor notariate de stat, reprezintă o discriminare faptul că doar personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea și celui de specialitate criminalistică li se recunoaște dreptul de a beneficia de pensie de serviciu, în situația în care la data pensionării au avut o altă ocupație.

9. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004 ar putea fi întemeiată, prin raportare la art. 16 din Constituție, în măsura în care s-ar interpreta că art. II din Legea nr. 130/2015 nu se aplică în toate situațiile prevăzute de lege și personalului auxiliar de specialitate al fostelor notariate de stat. Referitor la art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015, instanța susține că acestea nu sunt reglementate

lacunar, sub aspectul domeniului de aplicare, astfel că nu se poate reține că norma contestată nu ar răspunde exigențelor de previzibilitate și că ar contraveni prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se susține că instituirea unor condiții pentru acordarea pensiei de serviciu este atributul legiuitorului, el fiind singurul în măsură să determine condițiile în care personalul auxiliar de specialitate beneficiază de pensie de serviciu, inclusiv vechimea care se valorifică la acordarea acestui drept. Respectarea principiului egalității în drepturi nu are semnificația reflectării în norma juridică a unei depline uniformități a situațiilor sociale, ci, dimpotrivă, diversitatea situațiilor sociale poate fi corijată de legiuitor în mod proporțional, pentru a le aduce la un numitor comun.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 10 iunie 2015, potrivit căror:

— Art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004: „(7) *Persoanele care îndeplinesc condițiile de vârstă și de vechime prevăzute la alin. (1) numai în funcția de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, de personal de specialitate criminalistică și de personal care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică, precum și în cea de tehnician criminalist din cadrul parchetelor beneficiază de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au avut sau au o altă ocupație. În acest caz, baza de calcul al pensiei de serviciu o reprezintă media salariilor de bază brute lunare, inclusiv sporurile, în procent, din ultimele 12 luni anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare, realizate de personalul auxiliar de specialitate aflat în activitate în condiții identice de funcție, vechime, grad sau treaptă și nivel al instanței ori parchetului sau INEC unde a funcționat solicitantul înaintea eliberării din funcția de personal auxiliar de specialitate.*”;

— Art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015: „*De prevederile prezentei legi, în situația îndeplinirii condițiilor impuse de aceasta, beneficiază și personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea, al fostelor notariate de stat, precum și al fostelor arbitraje de stat sau departamentale și care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de o categorie de pensie din sistemul public de pensii.*”

15. Curtea observă că art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004, criticat prin prezenta excepție de

neconstituționalitate, face trimitere la alin. (1) al aceluiași articol, care prevede că „*Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea prevăzut la art. 3 alin. (2), personalul de specialitate criminalistică și personalul care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică prevăzut la art. 31, precum și tehnicienii criminaliști din cadrul parchetelor, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în specialitate, pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de media salariilor de bază brute lunare realizate, inclusiv sporurile, corespunzătoare ultimelor 12 luni de activitate anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare.*”

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul român și art. 16 referitor la egalitatea în drepturi.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 502 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 5 noiembrie 2018, paragrafele 17—19, a reținut că „Legea nr. 564/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, a prevăzut, în redactarea inițială a art. 68, acordarea pensiei de serviciu personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea. Articolul de lege menționat a fost supus mai multor modificări succesive, iar prin art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, s-a dispus transformarea acestor pensii de serviciu în pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000. Ca urmare, pensiile personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea au fost recalulate în temeiul principiului contributivității. Abrogând Legea nr. 19/2000, Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, a abrogat totodată, prin art. 196 lit. f), și dispozițiile art. 68—68¹ alin. (2) și art. 68²—68⁴ din Legea nr. 567/2004. În consecință, pensiile acordate personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea au fost acordate, în continuare, pe principii contributive, în temeiul Legii nr. 263/2010. Considerând că se impune acordarea din nou a beneficiului pensiei de serviciu personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, personalului de specialitate criminalistică și personalului care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică, precum și tehnicienilor criminaliști din cadrul parchetelor, legiuitorul, prin art. I din Legea nr. 130/2015, prevede completarea Legii nr. 567/2004 cu art. 68⁵, care stabilește condițiile acordării acestui drept.”

18. Astfel, dispozițiile art. 68⁵ alin. (7) și (8) din Legea nr. 567/2004, reglementând condițiile în care se acordă pensia de serviciu, stabilesc că pot beneficia de aceasta persoanele care la data solicitării acestui drept nu mai au calitatea de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, de personal de specialitate criminalistică și de personal care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică și de tehnician criminalist din cadrul parchetelor, dar au o vechime de cel puțin 25 de ani realizată numai în aceste funcții, vârsta de 60 de ani, iar eliberarea din funcție a fost din motive neimputabile acestora.

19. În jurisprudența sa, Curtea a reținut în mod constant că legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul lor valoric, în raport cu posibilitățile

create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. Astfel, este la aprecierea legiuitorului reglementarea condițiilor și criteriilor necesar a fi îndeplinite pentru a beneficia de o categorie de pensie sau alta, cu condiția de a nu încălca exigențele constituționale și de a respecta o condiție de rezonabilitate în stabilirea condițiilor de pensionare — *est modus in rebus* (a se vedea în acest sens Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, și Decizia nr. 680 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 9 august 2012, Decizia nr. 501 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 august 2015).

20. De asemenea, Curtea a statuat în jurisprudența sa că, în considerarea situației specifice a unor categorii socioprofesionale, legiuitorul poate institui tratamente juridice diferențiate atât prin condiții și criterii de acordare derogatorii, cât și printr-un mod de calcul și quantum diferite ale pensiilor (în acest sens a se vedea Decizia nr. 684 din 15 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006, Decizia nr. 455 din 30 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 22 iunie 2006, sau Decizia nr. 119 din 15 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 16 aprilie 2007).

21. Aplicând aceste considerente la cauza de față, Curtea reține că acordarea pensiei de serviciu persoanelor care la data solicitării acestui drept nu au calitatea de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, de personal de specialitate criminalistică și de personal care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică, precum și de tehnician criminalist din cadrul parchetelor, dar au o vechime de cel puțin 25 de ani realizată numai în aceste funcții, vârsta de 60 de ani, iar eliberarea din funcție a fost din motive care nu pot fi imputabile acestora, nu poate conduce la constatarea unor discriminări și privilegii, așa cum susține autoarea excepției.

22. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015, formulată din perspectiva neîndeplinirii exigențelor de claritate și previzibilitate, se reține că dispozițiile de lege supuse controlului întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate ale legii, întrucât normele juridice nu există izolat, ci ele trebuie raportate la întreg ansamblul normativ

din care fac parte. În legătură cu principiul previzibilității normei legale, instanța europeană a statuat, de exemplu prin Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Rekvenyi împotriva Ungariei*, paragraful 34, că previzibilitatea consecințelor ce decurg dintr-un act normativ determinat nu poate avea o certitudine absolută, întrucât, oricât de dorită ar fi aceasta, ea ar da naștere unei rigidități excesive a reglementării. În Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, instanța europeană a arătat că însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul normei juridice, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi. Previzibilitatea legii nu se opune ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la o bună consiliere pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune. Totodată, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulelor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație. Interpretarea și aplicarea unor asemenea texte depind de practică (hotărârile din 25 mai 1993 și din 20 mai 1999, pronunțate în cauzele *Kokkinakis împotriva Greciei*, paragraful 40, și *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31). Funcția decizională acordată instanțelor servește tocmai pentru a îndepărta îndoielele ce ar putea exista în privința interpretării normelor, ținând cont de evoluțiile practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent (a se vedea în acest sens Decizia nr. 491 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2016, paragraful 19).

23. De altfel, prin Decizia nr. 502 din 17 iulie 2018, precitată, paragraful 25, Curtea a reținut că persoanele prevăzute la art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015, respectiv personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea, al fostelor notariate de stat, precum și al fostelor arbitraje de stat sau departamentale care, la data intrării în vigoare a legii, beneficiază de o categorie de pensie din sistemul public de pensii, au obținut pensia de serviciu în temeiul Legii nr. 130/2015.

24. În considerarea argumentelor expuse, Curtea urmează a constata netemeinicia criticilor de neconstituționalitate formulate.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mariana Emilia Suciuc în Dosarul nr. 1.992/85/2016 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, precum și ale art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind scăderea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție al Județului Buzău, ca urmare a restituirii acestuia către persoanele îndreptățite**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă scăderea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție al Județului Buzău, ca urmare a restituirii în natură către persoanele îndreptățite, în condițiile legii, a imobilului având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 3 aprilie 2019.
Nr. 202.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție al Județului Buzău, care se scade din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a restituirii acestuia persoanelor îndreptățite

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Documentul în baza căruia imobilul a fost restituit	Persoana juridică de la care se scade imobilul (CUI)	Caracteristicile imobilului care se scade din inventar	Valoarea de inventar — lei —
36346	8.19.01	10—11	Localitatea Pătârlagele, județul Buzău	Decizia civilă nr. 56/2006 a Curții de Apel București, pronunțată în Dosarul nr. 17.966/2/2004, rămasă definitivă prin Decizia nr. 1.854/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție Proces-verbal de predare-primire nr. 239.137 din 14.05.2008	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție al Județului Buzău CUI 4299615	Suprafețe din Decizia civilă nr. 56/2006 a Curții de Apel București: Suprafață teren = 1.881 mp Suprafață construită casă = 207,07 mp Suprafață construită anexe gospodărești = 224,18 mp Suprafețe din CF nr. 21318 Suprafață teren = 1.881 mp Suprafață construită C1 = 267 mp Suprafață construită C2 = 103 mp Suprafață construită C3 = 15 mp	114.964

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală „Regina Maria” din municipiul Buzău

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2018 privind drepturile elevilor școlarizați în unități de învățământ înființate în procesul de organizare a rețelei școlare și pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.224/2013*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie Fundației Europene pentru Educație și Formare Profesională din municipiul Buzău pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală „Regina Maria” din municipiul Buzău,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 20 din 20.12.2018 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 16 noiembrie 2017 — 14 decembrie 2018,

în temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală „Regina Maria”, cu sediul în municipiul Buzău, Str. Plevnei nr. 2A, județul Buzău, pentru nivelul de învățământ „postliceal” (nivel 3 avansat conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nivel 5 conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare), domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificările profesionale „asistent medical generalist”, „asistent medical de farmacie”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2019—2020, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală „Regina Maria” din municipiul Buzău, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală „Regina Maria” din municipiul Buzău are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de

maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2023—2024.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Postliceală „Regina Maria” din municipiul Buzău.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală „Regina Maria” din municipiul Buzău este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Buzău, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația Europeană pentru Educație și Formare Profesională din municipiul Buzău, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Postliceală „Regina Maria” din municipiul Buzău, Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial din Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Buzău vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Ecaterina Andronescu

București, 14 martie 2019.
Nr. 3.676.

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.224/2013 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Județul Buzău

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivel de învățământ/Nivel de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1	Scoala Postliceală „Regina Maria”	30/10.12.2018	Fundația Europeană pentru Educație și Formare Profesională	Municipiul Buzău, Str. Plevnei nr. 2 A, tel.: 0238/721779 scoalapostliceala reginamaria@yahoo.com	Postliceal/Nivel 3 avansat (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare) Nivel 5 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Sănătate și asistență pedagogică		Asistent medical generalist	Română	Cu frecvență (zi)
								Asistent medical de farmacie	Română	Cu frecvență (zi)
Capacitate maximă de școlarizare* — 12 formațiuni de studiu/două schimburi										

* Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 89/2019 privind schimbarea denumirii Centrului de Geodinamică din subordinea Academiei Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 22 februarie 2019, se face următoarea rectificare:

— la articolul unic, în loc de: „... str. Jean-Luis Calderon nr. 19—21, ...” se va citi: „... str. Jean-Louis Calderon nr. 19—23, ...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 221548